

Balada o zahradním pychu - Jahelka, Ivo

- D G A D
1. V zahradě u Buzků stála hrušeň
F#dim Emi D A
a v její koruně, značně vzrušen,
C G D
ukryt byl majitel Eda,
E A
číhal tam v pozici zvěda.
2. Noc byla truchlivá černá vdova,
číhal na souseda dneska znova,
až půjde hrušky mu loupit,
chtěl do té fušky mu vstoupit.
- D A D
R: Dušku, Dušku, neber tu hrušku,
G A D G
jestli ji ukradneš, moc špatně dopadneš,
D Hmi A D
Dušku, Dušku, nech tu hrušku!
- F# H
*: Na hlavě punčochu své ženy Maruny,
E A
vopřen vo rozsochu, na kuráž dva rupy,
G D
bděl jako ponocný pro ten pych ovocný
A D A D A D
a zloděj zlodějská ať si moc nevejská.
3. Soused se jmenoval René Dušek,
každý rok snědl mu pěkných hrušek,
protože koruna stromu
sahala až k jeho domu.
4. Žebřík si přistavil na svém dvoře,
za chvíli už trhal až nahoře,
česáčkem ovoce česal
a samou radostí plesal.
- R:
*: Ten večer pro krádež byl jako stvořený,
tak si řek': dobrá, jdeš, žebřík měl opřený,
napnuly se mu šle, když lezl na šprušle
s česáčkem pod paždí tak, jako pokaždý.
5. Když Dušek v koruně dosáh' cíle,
tak přišla Edova pravá chvíle,
maskován na něho vybaf': bubu,
což byla ovšem ta chyba.
6. Dušek se vyděsil, dolů žuchnul,
předtím však česáčkem Edu buchnul,
ten slítnul jak zralá hruška,
trefil se přímo na Duška.
- R:
*: Jakpak to dopadlo, to je fakt k nevíře,
zvedaj' se za madlo v pokoji na chíře,
čeká je souzení a velké souzení,
hrušky jsou v kompostu, pámbu jim pomoz tu!